

شعری از پابلو نرودا

ترجمه از احمد شاملو

به آرامی آغاز به مردن می کنی

اگر سفر نکنی ،

اگر کتاب نخوانی ،

اگر به اصوات زندگی گوش ندهی،

اگر از خودت قدردانی نکنی

به آرامی آغاز به مردن می کنی

زمانی که خودباوری را درخودت بکشی،

وقتی نگذاری دیگران به تو کمک کنند

به آرامی آغاز به مردن می کنی

اگر برده عادات خود شوی،

...اگر همیشه از یک راه تکراری بروی

اگر روز مرگی را تغییر ندهی

اگر رنگ های متفاوت به تن نکنی،

یا اگر با افراد ناشناس صحبت نکنی

تو به آرامی آغاز به مردن می کنی

اگر از شور و حرارت،

از احساسات سرکش،

واز چیزهائی که چشمانت را به درخشش وا می دارند،

و ضربان قلبت را تندتر می کنند،

، .. دوری کنی

تو به آرامی آغاز به مردن می کنی

اگر هنگامی که با شغلت، یا عشقت شاد نیستی، آن را عوض نکنی،

اگر برای مطمئن در نامطمئن خطر نکنی،

اگر و رای رویا ها نروی،

اگر به حوادث اجازه ندهی

که حداقل یک بار در تمام زندگی ات

... و رای مصلحت اندیشی بروی

!امروز زندگی را آغاز کن

!امروز مخاطره کن

امروز کاری کن